

A főszerefok szüntelen küzdelmes munkálkodása

Neal Waldrop

2011

URANTIA[®]
FOUNDATION

Table of Contents

A főszéráfok szüntelen küzdelmes munkálkodása	1
Eredet.....	3
# 1	3
# 2.....	3
# 3.....	4
A Pütkös napja óta eltelt idő történelme	5
# 4.....	5
# 5.....	6
# 6.....	7
A jelenlegi évezred alatt elérhető beteljesülés szintje.....	9
# 7.....	9
# 8.....	11
# 9.....	12
# 10	12

Ez az útmutató a karosszékben vagy íróasztalnál tanulmányozandó anyagok közé tartozik, mely annak reményében készült, hogy segítheti az Urantia könyv elkötelezett olvasóinak személyes felkészülését és a könyvben olvasottakon való elgondolkodást. Az útmutató ugyanakkor keretet adhat olvasóköri csoportos tanulmányozáshoz is, feltéve, hogy a megvitatáshoz az útmutató megfelelő részeit veszik elő. Az első három kérdés a fogalmakkal foglalkozik, mégpedig eléggé elvont megközelítésben, ezért a lelkes olvasók csoportja számára ajánlatos inkább a 4. kérdéssel kezdeni a munkát.

114:6.1 "a bolygó felügyeletét ellátó főszeráfok"

Szerző: a Szeráfok Vezetője, egy paradicsomi elsőrendű szupernáf
(Amennyiben ezt az útmutatót olvasói csoport használja, akkor a legjobb hangosan felolvasni a csoporttagok előtt.)

Eredet

1

Az Előszó második szakaszában egy Isteni Tanácsostól megtudjuk, hogy "Az ISTEN szó az Istenség mindenféle megszemélyesítését magába foglaló jelkép." 0:2.6 Később kifejti, hogy amikor az *Urantia könyv* szerzői az ISTEN szót használják, akkor annak hétféle értelmet tulajdonítanak – beleértve "a Szellem Istent" (3-as számú jelentés) és "a Legfelsőbb Istent" (4-es számú jelentés) is. Mindent összevéve logikusan társíthatjuk a főszeráfok munkáját az ISTEN szó mindkét említett jelentéséhez. Az Olvasó meglátása szerint a főszeráfoknak a Szellem Istennel való társítása vajon jelentőségtejtesebb-e és közvetlenebb-e, mint a Legfelsőbb Istennel való társítás? Esetleg az Olvasó éppen hogy ezzel ellentétes következtetésre jut, és a Legfelsőbb Istennel való társításukat emeli ki? Vagy talán a harmadik álláspontra helyezkedik, vagyis e kétféle viszonyt egyformán fontosnak tartja? Akárhogy is van, kérjük az Olvasót, hogy fejtse ki érveit.

2

A 38. írásnak az "Angyali természet" című szakaszában egy melkizedek kijelenti: "Bár a szeráfok igen ragaszkodó és rokonszenves lények, azért ők mégsem ivaros-készítettű teremtmények. (...) Mindazonáltal az ivaros teremtmények viszonylatában szokásunk, hogy az inkább közvetlenül az Atyától és a Fiútól származó lényekről úgy beszéljünk, mint az Isten fiairól, a Szellem gyermekeit pedig úgy emlegessük, mint az Isten leányait. Ezért az ivaros teremtmények lakta bolygókon általában nőnemű névmást használunk az angyalok esetében." [*egy melkizedek, 38:2.2*]. Más szavakkal ez azt jelenti, hogy [azokon a nyelveken, amelyekben a személyes névmásnak (ő, őt, stb.) van neme] a szeráfra való utaláskor nem a hímnemű, hanem a nőnemű alakot használjuk.

2a. Így vajon nem az-e a helyes felfogás részünkről, ha a főszeráfok munkájának értelmezését valamely hagyományosan nőiesnek tekintett nézőpontokból közelítjük meg (pl. szolgálatkészség, segédkezés, támogatás – úgy, hogy mindez nem jár együtt irányításra, felügyeletre és ellenőrzésre való törekvéssel)? Amennyiben ez az értelmezés az Olvasó számára meggyőző, akkor kérjük tőle annak végiggondolását, hogy mi következik ebből a főszeráfoknak az emberi lényekkel kapcsolatos tevékenységeire nézve. Ha pedig az Olvasó nem ért egyet a fenti következtetéssel, akkor kérjük tőle a főszeráfi működési módszerek saját, egyedi értelmezésének bemutatását.

2b. A fent vizsgált tényezők vajon összhangban vannak-e azzal az előtéttel, miszerint a főszeráfok – az őrangyal-szeráfokhoz hasonlóan – kötelesek tiszteletben tartani a szabad emberi akaratot és az ember döntéseit? Elvégre egy Fenséges Hírvivő azt mondja: "Az ember nem rendelkezik korlátlanul szabad akarral; a választási lehetőségek köre korlátozott, de e korlátok között az emberi akarat viszonylag független." [*Egy Fenséges Hírvivő, 38:2.2*]. Továbbá a Szeráf Vezető kijelenti: "Sem az angyaloknak, sem semmilyen más világegyetemi személyiségrendnek nem áll hatalmában, illetőleg jogában az emberi döntéshozatali előjogok csorbítása vagy korlátozása." *113:5.1*. A fentiek tudatában a főszeráf vajon milyen eszközökhöz folyamodhat ahhoz, hogy egy emberi lényt olyan módszerek és megközelítések elfogadására ösztönözze, készítse vagy vezesse, melyek segítségével tökéletesebbé válhat az emberiségnek az adott anyagi, értelmi vagy szellemi terén meglévő eszköztára?

3

A 27. írásban, melynek címe "Az elsőrendű szupernáfok segédkezése", egy Bölcsesség-tökéletesítő kijelenti:

"Az elsőrendű szupernáfok a lázadás által elszigetelt világokon segédkező szeráfcsapatok vezetését is feladatuknak tekintik. Amikor egy paradicsomi Fiú egy ilyen világon megtestesül, teljesíti a küldetését, felemelkedik az Egyetemes Atyához, elfogadtatik, és úgy tér vissza, mint ezen elszigetelt világ hivatalosan is elismert megszabadítója, akkor a kinevezési eljárások egy elsőrendű szupernáfot mindig kijelölnek az így helyreállított szférán szolgáló segédkező szellemek vezetésére. A szupernáfok e különleges szolgálatban rendszeresen váltják egymást. Az Urantián a jelenlegi »szeráfvezető« a második az e rendbe tartozók közül, akik Krisztus Mihály megtestesülése óta szolgálatot vállaltak." [*Egy Bölcsesség-tökéletesítő, 27:0.2*]

Helyzeténél fogva az urantiai főszeráf parancsnokol minden olyan szeráf felett, aki a Nebadonban honos és aki jelenleg a bolygón teljesít szolgálatot. Vizsgálatunk szempontjából azonban a leglényegesebb az, hogy ő elnököl a főszeráfok tizenkét testületének vezetőiből álló tanácsban; e testületet úgy jelölhetjük, mint "a bolygó szeráfi kormánya" (úm. a 114. írás címe). Másfelől viszont a Szeráf Vezető elmondja, hogy az állandó főkormányzó általános felügyeletet gyakorol a tanács tevékenységei felett, és ebből következően a főszeráfok mind a tizenkét testületének működése felett is [*a Szeráf Vezető, 114:6.2*]. E beszámolóból kitűnik, hogy a főkormányzó volt a vezetője a szellemi kormányzatnak a 114. írás elkészültekor, és hogy valószínűleg ma is ez a helyzet. Ugyanakkor nem hagyhatjuk teljesen figyelmen kívül a 93. írás szerzőjének elmélkedését arról, hogy Makiventa Melkizedek egy napon majd úgy fog működni itt, az Urantián, mint helyettes Bolygóherceg, Krisztus Mihály képviselője [*Egy melkizedek, 93:10.6*]. De még ha így lesz is, a főszeráfok tizenkét testülete továbbra is fontos és szerves részét fogja képezni a bolygónk szellemi kormányzatának.

A 17. írást elkészítő Isteni Tanácsos mondja: "Az elsőfajú szupernáfok a Végtelen Szellemből származnak" [*egy Isteni Tanácsos, 17:8.2*]. Az Olvasó véleménye szerint vajon mi az oka annak, hogy a lázadás miatt elszigetelt világon segédkező szeráfcseregek főparancsnoki tisztét egy elsőrendű szupernáf tölti be? Lehet-e ebben szerepe egyébnek is, mint a Végtelen Szellemtől való egyenesági leszármazása? Vajon miért csak azt követően tölti be ezeket a felelősségi köröket, hogy egy paradicsomi Fiú teljesíti alászállását azon az elszigetelt világon?

A szövegre vonatkozó háttérismeretek. A bolygó halandó lakóinak szellemi környezete jelentős változásokon megy át az után, hogy egy paradicsomi Fiú teljesíti alászállását, ugyanis működésbe lép az Igazság Szelleme, valamint elküldik az egyé kapcsolódásra hivatott Igazítókat most már minden, az erkölcsi rangot elért egészséges emberi elméhez [*egy Független Hírvivő, 108:2.3*].

A Pünkösöd napja óta eltelt idő történelme

4

A Szeráf Vezetőtől megtudjuk, hogy a főszeráfok tizenkét testülete "egy időben az Igazság Szellemének kiáradásával" [*a Szeráf Vezető, 114:6.1*] érkezett meg az Urantiára; az első főkormányzót kísérték, aki Pünkösdkor felvette a felelősségi köreit is. Másfelől viszont a beteljesülés halandói testülete már jóval ezt megelőzően is működött, hiszen ugyanezen írás következő szakaszában a Szeráf Vezető kijelenti: "Az urantiai tartalékos testület a legnagyobb taglétszámmal az ádámfiai és az anditák korában rendelkezett, majd számuk az ibolyaszín emberfajta felhígulásával együtt folyamatosan csökkent nagyjából a pünkösöd időpontjáig, amikortól is a tartalékos testület állománya folyamatosan bővül." [*a Szeráf Vezető, 114:7.9*]. Noha meggondolatlanul volna részünkről azt állítani, hogy a főszeráfok tartózkodnak az emberi lények befolyásolására vagy energiáik és rálátásuk mozgósítására való törekvéstől, a Szeráf Vezető mégis egyértelműen kijelenti, hogy a beteljesülés tartalékos testületeit a főszeráfok tizenkét testületéhez rendelik. *114:7.4*. Ilyen intézkedést azonban Pünkösöd előtt nem hozhattak volna. Ezenkívül érdemes emlékezni arra is, hogy csaknem egészen addig az időpontig, amikor Krisztus Mihály véglegesen teljesítette az urantiai alászállását a názáreti Jézus alakjában, még mindig Kaligasztia volt a Bolygóherceg, legalábbis alaki (jogi) értelemben:

"Az Ember Fia Kaligasztiát az Urantia eljáró Hercegének ismerte el majdnem egészen a haláláig. Jézus azt mondta: "Most van e világ megítéltetése; most vettetik ki e világ hercege". És akkor, közeledve az életművének beteljesítéséhez, bejelentette, hogy "e világnak hercege megítéltetett". És ugyanez a királyszékétől megfosztott és letaszított Herceg volt az, aki egyszer az "Urantia Istenének" nevezte magát.

Mihály utolsó cselekedete az Urantia elhagyása előtt az volt, hogy kegyelmet ajánlott Kaligasztiának és Daligasztiának, de ők e nagyvonalú ajánlatot gorombán visszautasították. Kaligasztia, a hitehagyott Bolygóhercegek még mindig szabadon van az Urantián s gyalázatos terveinek kivitelezésén munkálkodhat, de már egyáltalán semmennyi hatalma sincs ahhoz, hogy az emberek elméjét megszállja, és ahhoz sem, hogy a lelkükhöz férközve megkísértse vagy eltévelyítse őket, hacsak nem ők maguk ténylegesen is fel kívánják venni az ő gonosz jelenlétének átkát.

Mihály megtestesülését megelőzően a sötétség ezen urai az Urantia feletti fennhatóságuk megtartására törekedtek, és szívósan ellenálltak az alacsonyabb rendű és alárendelt mennyei személyiségeknek. Azonban pünkösöd napja óta ezen áruló Kaligasztia és a vele

egyenlő mértékben hitvány társa, Daligasztia a paradicsomi Gondolatigazítók isteni fensége és az Igazság védő Szelleme, Mihály szelleme előtt tartatik fogságban, mely szellem minden húsvér testben előre kiáradt. [Manovandet Melkizedek, 53:8.5]

Sem a Szeráf Vezető, sem az *Urantia* könyv semelyik más szerzője nem számol be arról, hogy miként igazgatták a beteljesülés tartalékos alakulatait azt megelőzően, hogy a főszeráfok tizenkét testülete megérkezett volna az Urantiára nyomban az Igazság Szellemének kiáradását követően, így aztán nem is tudhatunk erről semmi biztosat. Két logikus lehetőség merül fel:

1. Voltak főszeráfok szolgálatban az Urantián már korábban is, de jóval kevesebben, és nem szerveződtek tizenkét testületbe s nem is vezette őket elsőrendű szupernáf; VAGY
2. A bolygói kormányzás a Nebadonban honos szeráfok dolga volt, főként a Bolygók Segítőié, akiről a 39. írás 5. szakaszában számol be az egyik melkizedek.

Elég sokat megtudhatunk egy ilyen, a Nebadonban honos szeráfról: ő Szolonia, a Bolygók Segítője, aki tanácsokkal látta el Ádámot és Évát az első Kertben, s ő a 73-76. írások szerzője. (Szolonia a Bolygók Segítőinek első csoportjához tartozik, azokhoz, akiket "a Kert Hangjainak" neveznek [egy melkizedek, 39:5.3])

A 74. írásban Szolonia bemutatja Ádámnak és Évának még a vétküik elkövetése előtt az első Kertben végzett munkáját. Elmondja: "Abban a pillanatban, ahogy Ádám társai megkezdték a Kerten kívüli munkát, Kaligasztia és Daligasztia közvetlen és jól szervezett ellenállásába ütköztek. A bukott [herceg] (...) [m]ég mindig jelen volt a földön, és bizonyos mértékben képes volt hátráltatni Ádámnak az emberi társadalom talpra állítására irányuló mindenféle tervét." [Szolonia, 74:5.5] Ezzel szemben a Manovandet Melkizedek által készített s az 53. írásban olvasható (ld. a fenti idézetet) beszámolóból arra következtethetünk, hogy a főszeráfok jelenlegi tevékenységét nem gátolja és talán nem is érinti Kaligasztia burkolt ellenállása.

4a. Vajon milyen stratégiát követhetett a bolygói kormányzat az Ádám és Éva vétkezése és Krisztus Mihály megérkezése között eltelt kb. 35.000 évnél hosszabb időszakban Kaligasztia és Daligasztia beavatkozásának visszaszorítása és esetleges teljes semlegesítése érdekében?

4b. Hogyan változott a helyzet Pünkösöd után? Milyen további források váltak hozzáférhetővé?

5

A Szeráf Vezetőtől származó s a 114. írás 6. szakaszban közzétett tájékoztatás szerint arra következtethetünk, hogy őt és a főszeráfok tizenkét testületét viszonylag rövid időtartamokra jelölik ki az urantiai szolgálatba. Az alábbi táblázat a személyi állomány váltását foglalja össze az eddig eltelt időszakokra vonatkozóan.

A Szeráf Vezető	Pünkösöd óta a 2. elsőrendű szupernáf
1. A korszakos angyalok	Pünkösöd óta a 3. csoport
2. A fejlődés angyalai	Pünkösöd óta a 2. csoport
3. A vallási őrangyalok	Pünkösöd óta az 5. csoport
4. A nemzetlét angyalai	Pünkösöd óta a 4. csoport

5. A fajok angyalai	Pünkösd óta az 1. csoport
6. A jövő angyalai	Pünkösd óta az 1. csoport
7. A megvilágosodás angyalai	Pünkösd óta a 3. csoport
8. Az egészség angyalai	Pünkösd óta a 6. csoport
9. Az otthon angyalai	Pünkösd óta az 5. csoport
10. Az ipar angyalai	Pünkösd óta a 7. csoport
11. A kikapcsolódás angyalai	Pünkösd óta a 3. csoport
12. Az emberfeletti szolgálat angyalai	Pünkösd óta az 1. csoport

Milyen következtetés vonható le a fent összefoglalt rotációs rendből? Az Olvasó véleménye szerint vajon milyen tényezők befolyásolják a személyi állomány működésének időtartamát és a váltás gyakoriságát?

6

A főszeráfok persze nagyon is különböznek a közönséges, bárhol fellelhető *őrangyal*-szeráfok fajtájától, akik az egyes emberi lények személyes gyarapodása és fejlődése érdekében serénykednek. Épp ellenkezőleg, azokról a megöszült veteránokról, nagy teljesítőképességű *fő*-szeráfokról beszélünk, akik számos komoly kihívásnak voltak képesek megfelelni a Szalvingtonig tartó lelkesítő felemelkedésük során, és akiket aztán valamelyik felsőbb-világegyetemi szolgálatra osztottak be, ahol is a felhalmozott bölcsességüket kamatoztathatják valamely lakott világ (jelen esetben a mi világunk) helyzetének kezelésében. Ugyanakkor a főszeráfok is alkalmazhatják az őrangyal-szeráfok alapszintű módszereit, legalábbis olyan mértékben, amennyire ezek a módszerek és megközelítések bármely adott helyzetben megfelelők és hasznosak. Vagy éppen megtehetik, hogy egy adott emberi lény végzet-őrangyalával dolgoznak összehangolt és szoros együttműködésben olyan mértékig, ameddig ez az együttműködés nem hátráltatja vagy gátolja bármely szempontból ama ténykedésüket, hogy az egyén személyes gyarapodását és szellemi végzetének beteljesítését segítsék. A 113. írásból vett idézetekkel mutatjuk be ezt, ahol a Vezető Szeráf beszámol az őrangyal-szeráfok működéséről:

"Az őrangyal szeráfok nem elmék, bár ugyanabból a forrásból származnak, amelyből a halandói elme is ered, vagyis az Alkotó Szellemből. A szeráfok elme-ösztökélők; folytonosan arra törekednek, hogy az emberi elmét kör-teljesítő döntések meghozatalára bírják. Az Igazítóval ellentétben, amely a lelken belülről, illetőleg a lelken keresztül hat, a szeráfok kívülről befelé irányban fejtik ki tevékenységüket az emberi lények társadalmi, erkölcsani és erkölcsi környezetén keresztül munkálkodva. (...)"

"A szeráfok az ember olyan tanítóiként működnek, akik az emberi személyiség lépteit új és fejlődési tapasztalások ösvényeire irányítják. A szeráf útmutatásainak megfogadása aligha a könnyű életet jelenti. Amennyiben követitek e vezetést, biztosan elértek az erkölcsi választás és a szellemi fejlődés zord hegygerinceihez, melyeken kellő bátorsággal át is kelhettek." (...)

"(...) Az őrangyal szeráf állandóan úgy befolyásolja a halandói környezetet, hogy teljesebbé tegye a felemelkedő emberi lény mindenségrendi rálátását abból a célból, hogy a továbbélő-jelölt tökéletesebben felismerhesse a benne lakozó Igazító jelenlétét és így képessé váljon az

isteni jelenlét szellemi küldetésével való teljesebb együttműködésre." [a Szeráf Vezető, 113:4.1,3,4]

Összehasonlításként álljon itt a Vezető Szeráf mondandója a tizenkét főszeráfi testület működési módszereiről:

"Semelyik angyali csoport sem gyakorol közvetlen vagy önkényes irányítást a feladatkörébe tartozó területeken. Tevékenységi körükben eljárva nem irányíthatják közvetlenül az ügyeket, viszont megtehetik és meg is teszik azt, hogy úgy befolyásolják a bolygón fennálló viszonyokat és úgy rendezik a körülményeket, hogy azok kedvező hatással legyenek az emberi tevékenységek ama szféráira, melyek felügyeletével őket megbízták.

A bolygó felügyeletét ellátó főszeráfok számos közvetítőt vesznek igénybe a küldetésük teljesítéséhez. Eszmék elosztóközpontjaiként, elme-összpontosítókként és terv-támogatókként működnek. Ugyan nem képesek új és magasabb rendű fogalmakat az emberi elmébe bevinni, gyakran mégis közreműködnek annak a magasabb rendű eszményképnek a felerősítésében, amely az emberi értelemben már megjelent.

De eltekintve ettől a sokféle együttműködhető tevékenységtől, a főszeráfok az elemi veszélyekkel szembeni bolygószerű fejlődést is biztosítják a beteljesülés tartalékos alakulatának mozgósításán, kiképzésén és gyakorlatoztatásán keresztül. E tartalékosok fő rendeltetése annak biztosítása, hogy az evolúciós fejlődés ne omoljon össze; ők azok a védőintézkedések, melyeket a mennyei erők a meglepetések elkerülése érdekében tettek; ők a végromlás elleni biztosíték." [a Szeráf Vezető, 114:6.18-20]

6a. Vajon miért előnyös a főszeráfok és az őrangyal-szeráfok számára a közös munka valamely adott egyén döntéseinek, illetőleg cselekedeteinek bátorítása terén? Vannak-e föltételei vagy korlátai eme nagyon is különböző szolgálatokat ellátó szeráfok együttműködésének? Ha az Olvasó szerint vannak, akkor kérjük ezek ismertetését és magyarázatát.

6b. A főszeráfok munkájáról szóló azon általános leírás, melyet a Szeráf Vezető ad közre a fent idézett három bekezdésnyi részben, vajon meggyőzi-e az Olvasót arról, hogy a főszeráfok kizárólag a beteljesülés tartalékos testületének tagjain keresztül fejtik ki tevékenységüket, vagy inkább abban a hitben van-e, hogy bizonyos más emberi lényekre is igyekeznek hatással lenni? Kérjük az Olvasót, hogy mutasson rá a következtetését alátámasztó szövegrészekre vagy mondatokra, elfogadva azt is, hogy az Olvasó további személyes értelmezésekkel vagy megjegyzésekkel kívánja kiegészíteni a magyarázatát.

6c. Ha elfogadjuk azt a föltevést, hogy a beteljesülés tartalékos alakulatának tagjai mellett vannak olyan emberi lények is, akikre a főszeráfok hatni igyekeznek, akkor azzal az izgalmas kérdéskörrel szembesülünk, hogy vajon milyen határok között, illetőleg milyen szempontok szerint cselekszenek. Az ember bizonyosan hajlamos volna föltételezni, hogy a főszeráfok igencsak sajátos és meglehetősen komoly kihívást jelentő küldetése megkövetelné tőlük a feladataik jóval gondosabb megválasztását annál, mint ahogy az őrangyal-szeráfok teszik a maguk munkája esetében, akiknek a feladat-meghatározása igen pontosan körülírt:

"A kiindulási vagy hetedik körben az emberi lényeknek egy őrangyaluk van, akit ezer halandó felügyeletére és vigyázására kijelölt, egy századnyi kerub segít. A hatodik körben a szeráf párral egy kerub század szolgál, és feladatuk a felemelkedő halandók ötszáz csoportjainak vezetése. Amint az emberi lények elérték az ötödik kört, mintegy száz főből álló századokba osztják őket és hozzájuk egy őrangyal-szeráf párt és egy kerub rajt jelölnek

ki. A negyedik kör elérésével a halandó lényeket tízes rajokba rendezik, és felügyeletüket ez esetben is egy szeráf pár látja el, akiket egy kerub raj segít.

Amint a halandói elme legyőzi az állati örökségből származó tehetetlenséget és eléri az emberi értelem és megszerzett szellemiség harmadik körét, egy (a valóságban kettő) személyes angyal azon nyomban teljesen és kizárólagosan az adott felemelkedő halandóhoz szegődik. Az emberi lelkek tehát a bennük lakozó, állandóan és egyre hatékonyabban tevékenykedő Gondolatigazítón felül így kapnak személyes végzet-órangyali osztatlan segítséget erőfeszítéseikhez, hogy teljesítsék a harmadik kört, átjussanak a másodikon és elérjék az elsőt." [a Szeráf Vezető, 113:1.7-8]

Végső soron egyszerűen nem tudjuk, hogy a főszeráfok milyen szempontrendszer alapján választják meg az olyan emberi lények számára végzendő segédkezési feladataikat, akik nem tagjai a beteljesülés tartalékos alakulatának. Másfelől viszont okkal bocsátkozhatunk föltételezésekbe, és a következő három állítás a részletesebb elemzés alá vehető lehetőségeket vázolja.

1. A főszeráfok minden olyan felnőtt emberi lényre igyekeznek hatással lenni, akik valamely sajátosan emberi vállalkozásban tüsténkednek, beleértve a gyermeknevelést is (ez utóbbi a 9. szeráfi testületnek, az otthon szeráfjainak a közvetlen érdeklődési körébe tartozhat).
2. A főszeráfok igyekeznek hatással lenni minden olyan felnőtt emberi lényre, akik elérték a harmadik kört és akik valamely sajátosan emberi vállalkozásban tüsténkednek, beleértve a gyermeknevelést is.
3. A főszeráfok főleg azokra az egyénekre és csoportokra összpontosítják a figyelmüket, akikben erős késztetés munkál "a kitűnés iránt" valamely meghatározott területen vagy az emberi élet és viselkedés valamely más sajátos vonatkozásában – feltéve persze, hogy ezek a törekvések legalább laza kapcsolatba hozhatók az emberi társadalom és civilizáció fokozatos gyarapodásával és fejlődésével.

Elfogadható-e az Olvasó számára a fenti három lehetőség bármelyike akár ebben a megfogalmazásban, akár némi pontosítással? Vannak-e egyéb szempontok, melyeket az Olvasó legalább ilyen lényegesnek vagy esetleg még meggyőzőbbnek gondol? Akárhogy is van, arra kérjük az Olvasót, hogy becsülje meg a bolygónk azon lakóinak számát, akikre odafigyelhetnek és akikkel foglalkozhatnak a főszeráfok. Vajon "elitistának" minősíthető a stratégiájuk? Ha az Olvasó szerint igen, akkor kérjük, fejtse ki az indokait. Ha azt mondja, hogy nem, akkor mivel tudná alátámasztani az álláspontját?

A jelenlegi évezred alatt elérhető beteljesülés szintje

7

Egy Fenséges Hírvivő közlése szerint:

"Egy átlagos világon az Ádámot követő megítéltetési időszak a nagyszerű találmányok, az energiaszabályozás és a gépi fejlődés korszaka. Ez a különféle termelőerők megjelenésének és a természeti erők szabályozásának kora; ez a bolygó felfedezésének és végső legyőzésének aranykora. A világ anyagi előrehaladása jelentős részben a fizikai tudományok fejlődése megindulásának ezen időszakára esik, mint amelyet jelenleg az Urantia is megél.

A világotok egy teljes megítéltetési időszakkal, vagy többel, el van maradva az átlagos bolygói ütemtervhez képest. [egy Fenséges Hírvivő, 52:3.6 / ld. a félkövér betűtípussal kiemelt mondatot]

Az egyik melkizedek ennél általánosabb képet rajzol. "A gépi találmányok" kezdetű részben a bolygónkon végbemenő anyagi fejlődést hangsúlyozza. Másfelől a melkizedek egyértelműen megfogalmazza, hogy a tudomány és a találmányok csak egy vetületét képviselik az urantiai emberek előtt álló miriádnyi kihívásnak. Ezért a leírásban felhívja a figyelmet számtalan értelmi, gazdasági, társadalmi és vallási jellegű változásra, igazodási igényre, melyek láthatóan már a küszöbön állnak, illetőleg sürgetőek:

"A gépi találmányok és az ismeretek terjedése megváltoztatja a polgárosodott viszonyokat; bizonyos gazdasági átalakítások és társadalmi változások szükségesek, ha az ember el akarja kerülni a műveltségi összeomlást. Ez az új és beköszöntő társadalmi rend egy évezredig nem fog egészen kiteljesedni. Az emberi fajnak meg kell békélnie a változások, átalakítások és alkalmazkodások folyamatával. Az emberiség egy új és ki nem nyilatkoztatott bolygói rendeltetés felé halad.

A vallásnak erőteljes ösztönzőként kell hatnia az erkölcsi állhatatosság és a szellemi fejlődés érdekében, lendületesen kell működnie e szüntelenül változó feltételek és véget nem érő gazdasági kiigazítások közepette.

Az urantiai társadalom többé sohasem remélhet olyan megállapodottságot, mint amelyet a múltban megtapasztalt. A társadalom hajója teljes gőzzel kifutott a bevett hagyomány védett öbleiből és megkezdte útját az evolúciós végzet nyílt tengerein; és az emberi léleknek a világtörténelemben eddig még soha nem volt ennyire szüksége arra, hogy az erkölcsiség térképét gondosan tanulmányozza és a vallási irányt mutató iránytűjét figyelmesen kezelje. A vallásnak, mint társadalmi befolyásolóknak a legnagyobb küldetése az, hogy állandósítsa az emberiség eszményképeit az átmenet e veszélyes időszakaiban, amikor az egyik polgárosultsági szakaszból a másikba, az egyik műveltségi szintről a másikra kell átjutnia." [egy melkizedek, 99:1.1-3]

Nagyon hasonló alapállást tükröznek az egyik nebadoni főangyalnak az emberi társadalom fokozatos gyarapodásának és fejlődésének ijesztő velejáráival kapcsolatos megjegyzései, aki közben arra is figyelmeztet, hogy milyen fontos szerepe van a bölcsességnek, a gyakorlati tapasztalatoknak és az időnek:

"A társadalom nem isteni intézmény; a társadalom fokozatos evolúciós jelenség; és a polgárosodott viszonyok fejlődése mindig késedelmet szenved, amikor a vezetők késlekednek megtenni azokat a társadalomszervezési változtatásokat, melyek elengedhetetlenek ahhoz, hogy a polgárosodott viszonyok fejlődése a korszak tudományos fejlődési ütemével lépést tudjon tartani. Ami azt illeti, a dolgokat nem szabad lenézni csak azért, mert régiek, és valamely eszmét sem szabad feltétel nélkül befogadni csak azért, mert szokatlan és újszerű.

Az ember ne féljen kísérletezni a társadalmi működési rendekkel. De a műveltségi igazodás terén tett kalandozásokat mindig a társadalmi evolúció történetét tökéletesen ismerőknek kell ellenőrizniük; és ezeknek az újítóknak mindig hallgatniuk kell azoknak a bölcs tanácsaira, akik a tervezett társadalmi vagy gazdasági kísérlet területén már rendelkeznek gyakorlati tapasztalatokkal. *Semmilyen nagy társadalmi vagy gazdasági változás kivitelezését nem szabad hirtelenül megkísérelni.* Az emberi alkalmazkodás minden válfaja esetében – legyen az fizikai, társadalmi vagy gazdasági – az időnek alapvető szerepe van.

Kizárólag az erkölcsi és a szellemi igazodást lehet véghezvinni a pillanat ösztönző hatása alatt, és még ezek esetében is időre van szükség, hogy azok anyagi és társadalmi gyümölcsei teljesen beérjenek. A faj eszményképei jelentik a fő támogatást és megnyugvást azokban a nehéz időkben, amikor a polgárosodott társadalom az egyik szintről a másikra való átmenetnél tart." [egy főangyal, 81:6.39-40]

7a. Hogyan hangolják össze a főszeráfok azt a számos összetett tényezőt, melyeket a Fenséges Hírvívó, a melkizedek és a főangyal a fentebb idézett három szakaszban megadott? Okkal hihetjük, hogy a főszeráfok különféle testületei más és más úton közelítenek ehhez az összehangolási problémához, ezért arra kérjük az Olvasót, hogy válasszon ki két testületet és írja le a módszereik közötti kisebb-nagyobb eltéréseket.

7b. Vegyük a főszeráfokat általában, vagy vegyük bármely testületüket, s velük kapcsolatban arról kérdezzük az Olvasót, hogy milyen előnyei és milyen hátrányai vannak az időről időre kidolgozott átfogó stratégiának ahhoz képest, mintha csak viszonylag kisszámú sajátos és közvetlen célt tűznének ki, s amint e célokat elérték, az éppen felmerülő újabb lehetséges célterületekre összpontosítanának?

7c. A fentebb idézett harmadik szakaszban a főangyal azt mondja, hogy a "műveltségi igazodás terén tett kalandozásokat" mindig "a társadalmi evolúció történetét tökéletesen ismerőknek kell ellenőrizniük" és hogy az újtóknak "hallgatniuk kell azoknak a bölcs tanácsaira, akik a tervezett társadalmi vagy gazdasági kísérlet területén már rendelkeznek gyakorlati tapasztalatokkal." Az Olvasó véleménye szerint vajon elegendően hatékony-e a főszeráfok ráhatása ezeknek az eredményeknek az eléréséhez? Ha igen, akkor kérjük az álláspontját alátámasztó indokok megadását. Ha viszont úgy gondolja az Olvasó, hogy a főszeráfok támogatni támogathatják eme célok elérését, azonban nem lehetnek biztosak abban, hogy az emberi lények helyesen fognak cselekedni, akkor azoknak a főszeráfi módszereknek a bemutatását kérjük, melyek révén bátoríthatják és ápolhatják ezeket a személyes emberi kapcsolatokat.

8

A Háromsági Tanító Fiak munkájának ismertetése során egy Isteni Tanácsostól megtudjuk ezt is:

"Még az embernek az urantiai élőlénytani fejlődésében is súlyos ellenérvek hozhatók fel azon megközelítés ellen, mely kizárólagosan történeti úton akarja magyarázni az ember mai helyzetét és jelenlegi problémáit. Bármely valós probléma – legyen az emberi vagy isteni, földi vagy mindenségrendi – helyes megközelítése kizárólag a világegyetemi valóság három szakasza közötti összefüggések teljes körű és elfogulatlan tanulmányozásával lehetséges: e szakaszok pedig az eredet, a történelem és a beteljesülés. E három élményelvi valóság helyes megértése szolgált alapot a jelen helyzet bölcs értékeléséhez." [egy Isteni Tanácsos, 19:1.6]

Noha az Isteni Tanácsos megjegyzései nem kifejezetten a főszeráfok munkájára vonatkoznak, és bár a főszeráfok a Végtelen Szellem leányai, mintsem a paradicsomi Háromság Fiai, ettől még igencsak ésszerűen juthatunk arra a következtetésre, hogy a Szalvingtonra vezető küzdelmes felemelkedésük során alapos felkészítésben részesültek az Isteni Tanácsos által leírt hármas elvből (nevezetesen az eredet-történelem-beteljesülés elvéből). Az Olvasó szerint vajon hogyan alkalmazzák a főszeráfok ezt az elvet az emberi lények befolyásolására irányuló türelmes, kitartó és fegyelmezett munkálkodásuk során az Urantián? Hogyan fogják vissza a bolygónkon ma élők tömegeinek ama hajlamait, hogy főként – vagy csaknem kizárólag – az elmúlt három hónapban lejajlott és a következő két hétben várható eseményekkel foglalkozzanak?

9

A Lucifer-féle lázadás ismertetése és értékelése során egy Fenséges Hírvivő kijelenti:

"Lucifer rendelkezett azoknak a szabadságoknak a többségével, melyeket keresett; a többit a jövőben kapta volna meg. Mindeme becses képességek elvesztek azáltal, hogy teret engedett a türelmetlenségnek és engedett azon vágyának, hogy azt birtokolja, amire éppen törekszik és hogy úgy birtokolja azt, hogy közben a világegyetemek mindenségét alkotó minden más lény jogai és szabadságai tiszteletben tartásával járó minden kötelezettséggel dacol. Az erkölcsstani kötelezettségek velünk születettek, isteniek és egyetemesek." [egy Fenséges Hírvivő, 54:4.4]

Ádám és Éva vétkének elemzésekor Szolonia ezt mondja:

"A világotokon végrehajtott ádámí küldetés eredményeit értékelve az igazság megköveteli, hogy figyelembe vegyük a bolygón uralkodó viszonyokat is. Ádám egy csaknem reménytelen feladattal szembesült, amikor szépséges társával együtt a Jerusemről e sötét és összezavart bolygóra szállították. De ha megfogadták volna a melkizedek és társaik tanácsát, és *ha türelmesebbek lettek volna*, akkor végül sikert értek volna el. De Éva hallgatott a tettek személyes és bolygói szabadságáról szóló csalárd hírverésre. Rávétték, hogy kísérletezzen a fiúi besorolásúak anyagi rendjének élet-sejtanyagával annyiban, hogy megengedte, hogy a rábízott élet-sejtanyag túl korán keveredjen az élethordozók eredeti formatervének akkor már kevert rendjével, melyet korábban már összevegyítettek azoknak a szaporodóképes lényeknek az élet-sejtanyagával, akik egykor a Bolygóherceg törzskarához tartoztak." [Szolonia, 75:8.4]

Tehát eléggé kézenfekvő úgy felfognunk a dolgot, hogy a türelmetlenség kulcsszerepet játszott a bolygónk korai történetét elcsúfító, roppant fájdalmas következményekkel járó szerencsétlen eseményekben: az első két korszakos kinyilatkoztatás siralmas eredményében. Vajon a főszerefok rákényszerülnek-e az "azonnali megelégedésre" való törekvés leküzdésére – vagy esetleg a "gyors és alapvető javulás elérésére, amíg élek" szemlélet megváltoztatására – az *Urantia könyv* elkötelezett olvasói körében vagy a bolygónk, az Urantia más lakói körében? Ha föltételezzük, hogy e világon a türelmetlenség valóban gond és talán akadály is, akkor vajon mit tehetnének a főszerefok annak semlegesítése vagy elosztatása érdekében? Az Olvasó véleménye szerint miként viszonyul a türelmetlenség kérdése a többi olyan kihíváshoz, melyekkel a főszerefoknak föltétlenül foglalkozniuk kell? Ha az Olvasó úgy gondolja, hogy a többi nehézség lényegesebb és nagyobb jelentőségű, akkor kérjük eme nehézségek felsorolását és megvizsgálását.

10

A 134. írásban közvetlenül azt megelőzően, hogy a Közteslény Bizottság hozzáfogna azoknak a gondolatoknak az összefoglalásához és újrafogalmazásához, melyeket Jézus adott közre az Urmiában tartott előadásain, a bizottság beszámol az egyházak szeráfjait és a fejlődés szeráfjait egymással szembeállító általános ellentétről:

"[Amikor mi, a közteslények, először elkészítettük a Jézus urmiái tanításairól szóló összefoglalót, véleménykülönbség alakult ki az egyházak szeráfjai és a haladás szeráfjai között abban, hogy vajon bölcs dolog-e ezeket a tanításokat az urantiai kinyilatkoztatásban közzétenni. A huszadik századi állapotok, melyek mind a vallási, mind az emberi kormányzást jellemzik, olyan nagy mértékben eltérnek a Jézus korabeliektől, hogy valóban nehéz volt a Mester urmiái tanításait az Isten országának és az emberek országainak

problémáira vonatkoztatni úgy, hogy mindez jellemezze a huszadik századi világ helyzetét is. Sehogyan sem tudtunk a bolygó kormányzásában résztvevő eme két szeráfcsoport számára egyaránt elfogadható beszámolót készíteni a Mester tanításairól. Végül a kinyilatkoztatási bizottság Melkizedek elnöke kijelölt egy, három fajtánkbeli egyedből álló bizottságot, hogy fejtse ki a nézetünket a Mester urmiai tanításairól úgy, hogy az illeszkedjen az Urantián a huszadik században uralkodó vallási és politikai viszonyokhoz. Ennek megfelelően mi, a három másodfajú közteslény Jézus tanításaiból egy ilyen átdolgozást készítettünk, melyben újra közreadjuk a kijelentéseit úgy, hogy azokat a mai világviszonyokhoz szabtuk, és e kijelentéseket most akképpen adjuk közre, amint azokat a kinyilatkoztatási bizottság Melkizedek elnöke átszerkesztette." [*a Közteslény Bizottság, 134:3.8*]

A véleményeltérésről és ezzel együtt a mások nézőpontjának tiszteletben tartásáról szóló beszámoló teljes összhangban van a sokszínűségnek, a sokféleségnek és a kölcsönös tiszteletnek a kinyilatkoztatást jellemző és átható szemléletével. A kinyilatkoztatók nem az egyformaságot támogatják s nem egyhangúan és együttesen állították össze a szövegeket. Épp ellenkezőleg, minden egyes szerző a sokszínűséget erősíti azzal, hogy saját magát rendszerint úgy mutatja be, hogy leírja azt a lénycsoportot, amelybe ő maga is tartozik s nem pedig úgy, hogy közli a saját nevét.

Sokan a mai olvasók közül mégis azt a szerencsétlen szokást vették fel, hogy úgy vezetnek fel a könyvből származó idézeteket, hogy "*Az Urantia könyv szerint...*" E beszéd- és írásmóddal közvetve valójában azt a képzetet keltik másokban, mintha az ötödik korszakos kinyilatkoztatás egyetlen, egységes nézőpontot képviselne. Mivel nem így van, ezért joggal vethetjük fel, hogy a masszív egyformaság burkolt hirdetése bizony ellentétben áll a tanítások alapvető szellemiségével, sőt, talán még el is csúfítja azt a meghatározó jegyet, mely *az Urantia könyvet* megkülönbözteti minden korábbi, kinyilatkoztatásinak vagy sugalmazottnak tekintett műtől.

Az Urantia könyvben számos helyen úgy kezelik a szerzők a véleménykülönbségek és nézőpont-eltérések meglétét, mint teljesen természetes vagy még inkább kívánatos dolgot.

"A világegyetemek mindenségének anyagi, értelmi és szellemi jelenségeivel kapcsolatosan az Egyetemes Atyának örökkévaló célja van, melyet végre is hajt minden időben. Isten az ő saját és önálló szabad akaratából teremtette a világegyetemeket, és ezt az ő végtelenül bölcs és örök céljával összhangban tette. Kétséges, hogy a paradicsomi Istenségeken és az ő legfelsőbb rendű társaikon kívül bárki ténylegesen is alaposan ismerné az Isten örökkévaló célját. Még a Paradicsom magas létpolgárai is igen eltérő véleményeket alkotnak az Istenségek örök céljának természetéről." [*egy Isteni Tanácsos, 4:0.1*]

"A Korlátlan Abszolút szervesen a térre korlátozódik, de az Abszolútnak a mozgáshoz való viszonyában nem vagyunk ilyen bizonyosak. Vajon a mozgás eredendően megvan benne? Nem tudjuk. Azt tudjuk, hogy a mozgás nem a tér saját tulajdonsága; még magának a térnek a mozgásai sem belső eredetűek. A Korlátlanak a mozgáshoz való viszonyáról viszont nem sok bizonyosat tudunk. Valójában ki vagy mi felelős azokért a mérhetetlen erő-energia átalakulási megnyilvánulásokért, melyek a jelenlegi hét felsőbb-világegyetem határain túl éppen folynak? A mozgás eredetével kapcsolatos nézeteink a következők: 1. Szerintünk az Együttes Cselekvő kelti a mozgást a térben. 2. Ha az Együttes Cselekvő okozza is a *térmozgásokat*, ezt nem tudjuk bizonyítani. 3. Az Egyetemes Abszolút nem kelt eredeti mozgást, de kiegyenlíti és szabályozza a mozgás keltette összes feszültséget." [*egy Bölcsesség-tökéletesítő, 12:4.2-5*]

"Minél magasabban képzett egy teremtmény, annál inkább tiszteletben tartja mások tudását, tapasztalatait és véleményét." [Egy Nagytekintélyű, 25:3.12]

"Úgy véljük, hogy az emberi lények jogosan oszthatják a véleményünket, és hogy ti velünk együtt szabadon állhattok elő elméletekkel a Paradicsomi Végleges Testület végleges beteljesülésének rejtélye kapcsán. Számunkra nyilvánvaló, hogy a tökéletessé lett evolúciós teremtmények jelenlegi feladatai a világegyetemi megértés és felsőbb-világegyetemi igazgatás tárgykörében elvégzett alapképzés utáni továbbképzések jellegét tükrözik; és mi mind azt kérdezzük, hogy »Miért is fordítanak az Istenek annyi gondot arra, hogy a túlélő halandókat ilyen alaposan felkészítsék a világegyetem-irányítás módszerére?«" [Isteni Tanácsos és Egy Ismeretlen Nevű és Származású, 31:3.8]

"Ahogy az emberek megosztják egymással a vallásos hitüket, éppoly bizonyosan létrehozhatnak valamilyen vallási csoportot, mely végül közös célokat határoz meg. Egy napon a vallási hívek összejönnek és ténylegesen is hatékonyan együttműködnek az eszményképek és célok egysége alapján, mintsem hogy az együttműködést lélektani véleményekre és istentani hiedelmekre próbálják alapozni. Inkább a céloknak és nem a hitvallásoknak kell egyesíteniük a híveket." [egy melkizedek, 99:5.7]

"Némelyek úgy hiszik, hogy Makiventa egészen addig nem jön el az urantiai ügyeket személyesen irányítani, amíg a mostani megítéltetési időszak véget nem ér. Mások úgy vélik, hogy a helyettes Herceg ilyen minőségben addig nem jelenik meg, amíg Mihály, még a húsvér testben tett ígérete szerint, vissza nem tér az Urantiára. Megint mások szerint, köztük e beszámoló szerzője szerint is, a Melkizedek megjelenése bármelyik órában várható." [a Szeráf Vezető, 114:1.4]

"Senki sem tudja, hogy e huszonnégy urantiai tanácsos meddig tölti még be a jelenlegi beosztását és marad távol a világegyetemi rendes tevékenységektől. Kétségkívül addig szolgálnak majd a jelenlegi tisztségükben, amíg olyan változás nem áll be a bolygó helyzetében, mint a jelenlegi megítéltetési időszak végének eljövetele, Makiventa Melkizedek tényleges hivatalba lépése, a Lucifer-féle lázadás kivizsgálásának befejezése vagy Mihály újbóli megjelenése az utolsó megtestesülésének világán. Úgy tűnik, hogy az Urantia jelenlegi, állandó főkormányzója osztja azt a vélekedést, hogy Makiventa kivételével mindenki útjára indulhat a Paradicsom felé, mihelyt a Satania csillagrendszerben helyreállítják a csillagvilági köröket. De emellett léteznek más vélemények is." [a Szeráf Vezető, 114:2.6]

"A Legfelsőbb Lény elsősorban a központi világegyetemben mint szellemszemélyiség működik; másodsorban a nagy világegyetemben mint Mindenható Isten, a hatalom személyisége. A Legfelsőbb harmadlagos működése a világmindenségben ma még lappangó, kizárólag egyfajta ismeretlen elme-potenciálként van meg. Senki sem tudja, hogy a Legfelsőbb Lénynek ez a harmadik fejlődése mit fog hozni. Néhányan úgy gondolják, hogy amikor a felsőbb-világegyetemek eljutnak a fény és élet korszakába, akkor a Legfelsőbb az Uverszáról mint a nagy világegyetem mindenható és élményelvi ura lép működésbe, és egyúttal kiteljesedik hatalmában mint a külső világegyetemek mindenható-felettije. Mások úgy vélik, hogy a Felsőségnek ez a harmadik szakasza magával hozza a harmadik szintű Istenség-megnyilatkozást. Bizonyosat azonban egyikünk sem tud." [egy Fenséges Hírviű, 116:0.5]

"(...) E huszonnégy férfi e két hét alatt valóban figyelemre méltó tapasztalatot szerzett, amint rá voltak kényszerítve arra, hogy Jézus nélkül nézzenek szembe a problémákkal és rendezzék a nehézségeket. Megtanultak más véleményen lenni, tárgyalni, vitázni, kérni és

kiegyezni, és mindezekon keresztül is rokonszenvvel lenni a másik nézőpontja iránt és legalább valamilyen mértékig türelmet tanúsítani az őszinte vélemények iránt." [a *Közteslény Bizottság, 144:6.11*]

"A tekintélyelvű vallások csak arra képesek, hogy megosszák az embereket és meggyőződési alapon csatarendbe állítsák őket egymás ellen; a szellem vallása fokozatosan közelebb hozza az embereket egymáshoz és rábírja őket, hogy megértőn rokonszenvezővé váljanak a másik iránt. A tekintélyelvű vallások egységes hitet követelnek az emberektől, ám ezt a világ mai állapotában lehetetlenség kivitelezni. A szellem vallása csak a tapasztalás egységét igényli – a végzet egyformaságát – a hitbeli változatosságnak azonban tág teret ad. A szellem vallása csak a rálátás egyformaságát igényli, de nem követeli meg a nézőpont és a szemlélet egyformaságát. A szellem vallása nem az értelmi nézőpontok egységes voltát teszi szükségessé, hanem csak a szellemérzés egységét. A tekintély vallásai élettelen hitvallásokká dermednek; a szellem vallása a szeretetteljes szolgálat és az irgalmas segédkezés megnevesítő cselekedeteinek egyre erősödő örömévé és szabadságává növekszik." [a *Közteslény Bizottság, 155:6.9*]

10a. Ha a főszeráfok emberi lényekkel dolgoznak s ennek során igyekeznek befolyásolni őket olyan döntések meghozatala és olyan tettek érdekében, melyek az emberi társadalom és civilizáció fokozatos fejlődését előmozdíthatják, akkor vajon miként tudják ezzel együtt támogatni a különbözőség, a sokszínűség és a kölcsönös tisztelet értékeit is?

10b. Lévén ez a "változások, átalakítások és alkalmazkodások" évezrede, ahogy azt egy melkizetek előre meg is mondja a 99. írásban [*99:1.1 / ld. a 7. kérdésnél idézett három bekezdést*], okkal gondolhatjuk úgy, hogy intézkedéseket hoznak, aztán pedig újabb intézkedéseket, s hogy a világ egyik régiójában megfelelőnek és hasznosnak minősülő valamely adott intézkedés túl korainak vagy károsnak minősülne egy másik régióban. És lévén, hogy az emberi társadalom és civilizáció fokozatos fejlődése inkább lesz összetett és egyenetlen, mintsem egyszerű, vargabetűktől mentes és célirányos, ezért senki sem képes előre jelezni azokat a konkrét lépéseket, melyek az emberi élet egyes területein megfelelők és szükségesek lesznek, miközben a társadalom folyamatosan megújul a következő ezer év alatt. Másfelől viszont a kreativitásnak és az új dolgok bevezetésére való törekvésnek érvényesülnie kell, és ezek érvényesülni is fognak, s így lesz ez a világ minden részében a teljes évezred alatt.

Tekintettel arra, hogy a főszeráfok átfogó felkészítésben részesültek a Szalvingtonra való küzdelmes felemelkedésük során, teljes joggal gondolhatjuk úgy, hogy sokkal jobban ismerik a társadalmi és kulturális evolúció folyamatát, mint mi. Még ha ez a folyamat kétségkívül nagyban különbözik is a biológiai törzsfajlódástól, az egyik élethordozó izgalmas megfigyelései segíthetnek összehasonlítások és analógiák levezetésében.

"Aligha tudnánk megmagyarázni a mai emberi elmének azokat a furcsa és különösnek tűnő történéseket, melyek a korai evolúciós fejlődés során végbementek. Az élő dolgok eme látszólag különös törzsfajlódása végig célirányos terv szerint haladt, azonban önkényesen nem avatkozhatunk be az életminták fejlődésébe azt követően, hogy egyszer már működésbe hoztuk azokat.

Az élethordozók minden lehetséges természeti erőforrást igénybe vehetnek és bármely, az életkísérlet fejlődésmentét segítő váratlan körülményt kihasználhatnak, azonban nincs engedélyünk a növény vagy állati törzsfajlódásba beavatkozni, illetőleg a növény vagy állati evolúció jellegét vagy irányát önkényesen alakítani." [egy *Élethordozó, 65:3.1*]

"A szándékunk az volt, hogy az urantiai evolúciós életben a sajátakarát korai megnyilvánulását hozzuk létre, és ezt el is értük. A sajátakarát rendszerint csak az után bukkan fel, hogy a színes fajták már hosszú ideje léteznek, és rendszerint a vörös ember felsőbbrendű fajtái között jelenik meg először. A ti világotok az egyetlen a Sataniában, ahol az emberre jellemző sajátakarát a színes fajták előtti emberfajtában jelent meg.

De azon erőfeszítésünk során, hogy gondoskodjunk azoknak az örökítő tényezőknek az egyesítéséről és társításáról, melyek végül elvezettek az emberi faj emlős őseinek megjelenéséhez, azzal szembesültünk, hogy meg kellett engednünk az örökítő tényezők száz és ezer egyéb és viszonylag haszontalan keverékének és társulásának kialakulását. Az erőfeszítéseink e látszólag furcsa melléktermékei közül sok a szemetek elé tárulhat, ha a bolygói múltba leástok, és én igencsak el tudom képzelni, hogy a korlátolt emberi nézőpontból e dolgok mennyire rejtélyesnek tűnhetnek." [*egy Élethordozó, 65:4.11-12*]

Nyilvánvaló, hogy az élethordozókra vonatkozó korlátozások nem minden tekintetben lehetnek érvényesek a főszeráfokra. Az biztos, hogy az Élethordozóknak nem volt engedélyük "a növény vagy állati törzsfajlásba beavatkozni, illetőleg a növény vagy állati evolúció jellegét vagy irányát önkényesen alakítani" [*egy Élethordozó, 65:3.2*], de emlékeznünk kell arra, hogy az élethordozók a fizikai (anyag) területen tevékenykedtek, míg a főszeráfok az elme területén dolgoznak. A főszeráfok a gyakorlatban "[e]szmék elosztóközpontjaiként, elme-összpontosítókként és terv-támogatókként működnek" és "gyakran (...) közreműködnek annak a magasabb rendű eszményképnek a felerősítésében, amely az emberi értelemben már megjelent". [*a Szeráf Vezető, 114:6.19*].

A fentiek alapján tehát elképzelhető, hogy a főszeráfok eme képességei oly hatásosak és célravezetőek, hogy általuk képesek megóvni az emberiséget a több "száz és ezer (...) viszonylag haszontalan keverék" és társulás" megjelenésétől az alatt, amíg a társadalom fejlődése folytatódik az elkövetkező ezer évben? Vagy föltételezhető-e, hogy az emberi sajátakarát függetlensége és kiszámíthatatlansága – és az emberi választások és döntések ebből eredő szeszélyessége – a "viszonylag haszontalan keverék[eknek] és társulás[oknak]" a sokaságát fogja eredményezni s hogy e következmények annyira valószínűek, hogy lényegében elkerülhetetlenek? Ha így gondolja az Olvasó, akkor tud-e mondani olyan stratégiákat, melyeket a főszeráfoknak követniük kell ezeknek a fölösleges kerülőutaknak és sehová sem vezető vargabetűknek a visszafogása érdekében?